

[Socialministeren.]

dagpenge, og det gælder andre ting. Men lige så snart vi kommer over på den anden side, til sygdomsbehandlingen, opstår forskellen, og dér kan man naturligvis, som det også blev sagt af hr. Erik Hansen, principielt have ønske om, at samtlige borgere i landet, uanset hvor de bor, skal have ret til de samme behandlingsmuligheder, men det beror jo ikke på sygekassekontingent eller på en omlægning af sygekassen eller på noget som helst andet, men på at man udbygger sygehusvæsenet og sundhedsvæsenet og uddannelsen af læger og tandlæger til at kunne svare til det ønske, vi dér har. Jeg tror, det er et fælles ønske, vi har, men vi kan ikke honorere det, før vi når den tilstand, hvor vi f. eks. har tandlæger nok til enhver opgave i dette land. Jeg siger det principielt, fordi man skal ikke sige, at det alene er et spørgsmål om at omlægge administrationen af sygekasserne. Derved opnår man ikke det, som forslaget i og for sig tilsigter.

Med hensyn til arbejdsgiverbidrag, hvor man ønsker at samle alle opkrævninger af bidrag i ét beløb, er jeg principielt enig; vi har mange arbejdsgiverbidrag af forskellig karakter. Men jeg kan da ikke se, at det er noget, man opnår ved en ændring i sygeforsikringsloven. Vi skal igennem en hel række love, og det må ske ved en fælles aktion, om jeg så må sige. Derfor mener jeg, at det er en af de ting, som kommissionen skal tage sig af og komme med et fælles forslag om.

Hr. Niels Mørk var inde på spørgsmålet om de 16-18-årige, der var under ikke-indtægtsgivende uddannelse. Min umiddelbare reaktion på det spørgsmål ville være, at det må jo være noget, som uddannelsesfonden tager højde for, når man bedømmer, hvad ydelse man vil give den pågældende unge. Et af de første spørgsmål, man stiller, er dog: er vedkommende medlem af sygekassen? For øvrigt er det også et spørgsmål, som i det tilfælde ikke alene kommer til at vedrøre de 16-18-årige, for der er også nogle over 18 år, der er i ikke-indtægtsgivende uddannelse, så problemet er nok lidt videre end det her nævnte, og jeg mener, det i særlig grad hører under den bedømmelse, man må give af, hvor

meget man vil støtte dem, som er under uddannelse.

I øvrigt skal jeg igen erklære mig villig til en positiv udvalgsbehandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Peter Larsen*): Må jeg takke de af ordførerne, som gennem deres bemærkninger her har udtrykt velvilje over for forslaget, og jeg vil gerne føje til, at det er da klart, at der er en lang række teknisk betonedede spørgsmål, som vi nærmere må overveje. Vi har jo ikke med fremsættelsen af dette forslag forestillet os, at sagen er så enkel og ligetil, at man uden videre kan gennemføre disse ændringer; derfor har vi været interesseret i at få udvalgsarbejdet sat i gang, fordi vi mener, at så komplicerede spørgsmål må gennemvurderes og gennemdrøftes og prøves, inden man kan nå frem til en endelig afklaring. Men jeg synes også, der er grund til at fremhæve — det var jeg også inde på i mit første indlæg — at det, vi bestræber os på, er at bidrage til inden for de bestående rammer af sygekasselovgivningen at gennemføre disse forbedringer. Jeg er da helt på det rene med, at med hensyn til de store strukturændringer som jo må komme på et eller andet tidspunkt, og som må komme i forbindelse med en lang række andre sociale love, må vi forvente et udspil fra socialreformkommissionen, og jeg kan være helt enig med dem, der har fremsat ønsket om, at der fra socialreformkommissionen, som venstre jo foranledigede nedsat, ret hurtigt vil komme et resultat.

Jeg skal her på dette tidspunkt kun nævne et par af de rejste spørgsmål. Jeg er da helt enig med socialministeren i, at en fuldstændig ensartet ydelse til borgerne ikke nås alene ved ændringer i lovgivningen vedrørende sygekasser, men at der er en lang række andre love, der må ind i billedet. Men det, vi kan gøre her, er på de områder, hvor det er muligt, i sygekasseloven at bidrage til, at dette kan ske.

Hr. Niels Mørk var inde på betragtninger over, at en omlægning af refusionerne, således at det offentlige skulle betale samtlige hospitalsudgifter, ville blive dyrere for stat og kommune, og mente, at det var et spørgsmål om, hvordan man kunne skaffe pengene i øjeblikket. Det må da ligge helt klart, at en omlægning af hele dette refu-